

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Institutionv
m dialecticarum. Pars secunda

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

compositio one e.g. componit p[ro]p[ri]um in subiecto
 et in negationem qua vocat d[omi]ni p[ro]p[ri]e q[ui]
 distinguit et d[omi]ni d[omi]ni q[ui] d[omi]ni d[omi]ni
 Eae que patet d[omi]ni non eo q[ui] d[omi]ni d[omi]ni
 one in utroque loco, quo nos hic, agere

INSTITUTIONV DIALECTICARVM PARS SECVNDA

Consideratis istis q[ui] ad iam mentis op[er]em
 spectare et ut namq[ue] p[ro]p[ri]is penetrant a non
 p[ro]p[ri]am conducere in d[omi]ni b[ar]baris. sequitur ut de
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]e; quam auctores oblectum fructu
 dunt lib[er]i. Per hermeneias cetero constituant
 eiusq[ue] p[ro]p[ri]etate agamus aliquis. Et licet de
 hermeneiam p[ro]p[ri]e, cum alij l[ib]er[is] post eo,
 in explicatam, sermone institueret p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 q[ui] h[ab]et hermeneias fructu h[ab]et in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e

vel falsis; ratiocandi scilicet per modum ratiocandi modis;
 quod nihil non placet nam hic definitur
 proprius uti est ad proprium categ. et hypotheticis.
 Quod si proprius in eis clauderet illam particulam
 si: sic care non vel falsum in ratiocandi, sequens
 ubi quod proprius hypothetica aliqua non
 esset effectus proprius quod in eis falsum esse sicut.
 Probatur per secula. Hanc n. proprio, si Petrus dicitur,
 faret effectus Socrus. non figurat rem vel falsum
 sicut ratiocandi, ut patet; in illa n. verba
 non sunt ratiocandi modi. quod factum illis non
 esset proprius effectus, cum non haberet id quod ipsi
 petunt ad proprium. Verum tu est proprius quod con,
 sicut in eis quod ad rem fute vel ratiocandi
 regulam ut ex fructu, sicut figuram, si ratiocandi
 ad rem hanc proprius et ratiocandi quod hoc forte dicitur
 auctores nihil absurde abstruunt cum res
 dicitur agentes de verbo, hanc rem dixerunt.
 Adverte tu sic care rem, nil aliud esse, qua
 eo modo rem sic care, sicut rem esse, qua
 to rei. unde hanc rem, hoc est autem, sicut rem
 ga ita est a parte rei, sicut per illam proprium esse
 trahitur. sic care rem falsum, rem esse modo
 sic care quo a parte rei non est, ut hanc rem
 homo est affinis, vel hanc non est autem, sicut falsum
 es res non sic est, sicut per illam proprium esse
 trahitur. hanc est illud totum dicitur. Et ex quod res
 est, vel non est, oratio vera vel falsa est.
 Contra deficiens hanc sic explicatam
 Obi cres jo. Datur aliqua proprius quod nec
 vera nec falsa est. quod dicitur data bona non est.
 confusio patet ex legitis bene definitis quod dicitur
 si contentio sicut definitio compacte. et sicut dicitur.
 ita proprius hanc proprius est falsa, nec vera est nec
 falsa. quod in hanc rem probatur hoc rem
 in primis potes dicere illam illam proprium
 1/2

pag: 79. de verbo.

quid sit figurare
dixerunt.

quid sit figurare falsum.

Obiectio ja.

facta, p y conueni
 effectus. Ad hanc
 aiment ab ipso
 tatis quod nihil
 li effectus, ut
 facerem quod
 fieri solent. si
 nam nulli res
 per yong re
 heret p
 non app
 non expr
 illum ad
 sit effectus; p
 il per tam
 dicitur, quod
 me p
 lim definit
 ty miter
 lae p
 ig to m
 quod hanc
 dicitur rem
 nanc p
 dicitur. quod
 in sic m
 re simul
 in p
 p
 nes hanc
 res a
 ut sicut
 a falsitas
 cuom
 hanc
 debet

mitter, concedo ma: fmitter, nego ma: Ad ppiem
 a. rariu fig can nere fmitter; idē fig can rariu
 ita se habere sicut per ppiem enuntiatur. Vol
 R. 70. Quod dupliciter potest aliquid fig care verum
 vel falsu. 1o ex ppi u pati seu pprimaria fig care
 d se hoc completu; fig care uerū uel falsu. Aliu
 modo dicitur, et ex consequenti quasi: et sic ppi
 aut q ppiem enuntiat, et q ppiu sit uerū uel falsu
 ja. Et sic intelligit de ppiis quod de beat fig care
 uerū uel falsu ex eadem doctrina facile
 soluitur aliu arguta. q contra ppiem naam sic
 explicatur adferri solent. Et ut melius ppi
 abut qd sit Propriū illam in aliqua membra dicitur
 demost. Sunt a. proter diuinem ppiem in mentalem
 Vocalem et scriptam, quos eiq ppiā nō
 A. sed oras nō, et uerbo carū.
 Aliu quatuor dicitur. 1a est in Affirmatiua
 et Negatiua. 2a in Affirmatiua et Subiecta,
 Iniam. 3a in Inuoluntaria et conuicta. 4a
 quā idem q. in Categoria et hypotheti,
 cam. 5a in Vniuersali et Particulari
 et Indefinita.
 Circa quam diuinum nomen profundū ali,
 quā quæstionem excitari.
 Ja fil. Ad diuina ppiem in affirmatiua et ne
 gatiua sit generis nō ppi, uel ppi.
 R. Affirmatiua. esse se diuinem optem, et ge
 neris in suas ppi. Quā pbatur. Nam illa q uniu
 noce de suis inferioribus ppi differentiibus nō qd
 predicat q uerū genū replētū idem; sed ppi
 q ppi differunt in quā; 2o enim genū reget
 tu illam. pbatur min. quā n. ppi q dicitur de affir
 matiua et negatiua in quā, d q illa ppi diffe
 rant, nullū dicitur dicitur; quā uerū dicitur
 uniuocē; patet. Nam ppi negatiua
 non

Diuina quatuor
 ppi

edamē se
 dicere esse falsu
 in nō hoc uerū
 ali ppi q falsificari
 u considerari.
 Vt demonstratur
 conuictio illa nō
 ē qd, ut ostendit
 uel falsu, qd uerū
 uerū uel falsu
 te te demonstratur
 illa ppi ppiā uerū
 uerū uel falsu. Nam
 qd accipi, ppi
 aliū dicitur
 qd hoc ppi
 quā ppiā uerū
 ppi qd
 falsu qd uerū
 uel falsu
 falsu qd in uerū
 se in dicitur ppi
 qd uerū uel falsu, ut nō
 ta qd ppi uerū
 denominans qd in
 falsu est; sed uerū
 illa ut in falsu
 conuictio nō in
 in falsu est, conuictio
 nō ma: Propriū
 nō sic tm qd ppi
 alexū; uerū uel
 tu nō ē ppi qd
 ppi qd uerū uel
 ut uerū uel falsu

non contrahat aliqd, qd affirmativa ulqz em
 hnt. aut e contra qd pprio str univoce de affir
 mativa et negativa. Ex his manifeste colligit
 qd hanc dno pprio non fit analogi ni analogata, nec
 subjecti ni accidentia. qd utroqz. qd non fit
 analogi ni analogata. Nam nihil e qd unum pprio
 est affine et negne eodem pprio reddere analogam. qd no
 si n. est aliqua rati qd est affine et negne. qd utroqz.
 non requit hic. qd. qd utroqz. In dno qua pte
 de membris dno dubile dno non pteat pte
 affma et negne qd non dno qd pteat pte
 et dubia dno: et eandem pteat. magis qd. Nam
 non do pteat de albo et nigro, sed qd, corpus
 taliter, ut ex rati dno pteat in acci dentia
 supra examina rati, facile pteat.
 Sed contra videtur qd fit dno analogi ni ana
 affirmativa e qd pteat negne, qd pteat, nam
 comparantur ex pteat rati negne, cum negne
 e prior. pteat confeg: simpliciter sunt priora,
 si qd pprio affma e prior quam negne, qd clare
 quod non fit dno generis in suas ptes. Nam
 rati inferiores qd per qd ut pteat rati
 superiore pteat pteat non pteat rati
 utqz. rati superior vere pteat dno generica, ut
 pteat in eade rati qd pteat et acci dentia
 qd rati inferiores pteat se, et in ordine ad se
 comparata una fit alia prior. ut bene qd
 argtu de affma et negne pprio. Sed requit qd
 in qd ut dno rati pteat una fit alia
 prior, qd in hac dno non requit. si est n. affir
 mativa fit conferat cum negne pteat se fit prior
 illi

... non pprio, illi ni
 ... analogi ni ana
 ... analogata
 ... subjecti ni
 ... accidentia
 ... qd utroqz
 ... qd non fit
 ... analogi ni
 ... analogata
 ... Nam nihil e
 ... qd unum pprio
 ... est affine et
 ... negne eodem
 ... pprio reddere
 ... analogam
 ... qd no
 ... si n. est aliqua
 ... rati qd est
 ... affine et negne
 ... qd utroqz
 ... non requit
 ... hic
 ... qd
 ... qd utroqz
 ... In dno qua
 ... pte
 ... de membris
 ... dno dubile
 ... dno non pteat
 ... pte
 ... affma et negne
 ... qd non dno
 ... qd pteat pte
 ... et dubia dno
 ... : et eandem
 ... pteat
 ... magis qd
 ... Nam
 ... non do pteat
 ... de albo et
 ... nigro, sed qd
 ... corpus
 ... taliter, ut ex
 ... rati dno pteat
 ... in acci dentia
 ... supra examina
 ... rati, facile
 ... pteat
 ... Sed contra
 ... videtur qd
 ... fit dno
 ... analogi ni ana
 ... affirmativa e
 ... qd pteat
 ... negne, qd
 ... pteat, nam
 ... comparantur
 ... ex pteat
 ... rati negne,
 ... cum negne
 ... e prior
 ... pteat
 ... confeg
 ... : simpliciter
 ... sunt priora,
 ... si qd pprio
 ... affma e
 ... prior quam
 ... negne, qd
 ... clare
 ... quod non
 ... fit dno
 ... generis in
 ... suas ptes
 ... Nam
 ... rati inferiores
 ... qd per qd
 ... ut pteat
 ... rati
 ... superiore
 ... pteat
 ... pteat non
 ... pteat
 ... rati
 ... utqz
 ... rati superior
 ... vere pteat
 ... dno generica,
 ... ut
 ... pteat in eade
 ... rati qd pteat
 ... et acci dentia
 ... qd rati inferiores
 ... pteat se,
 ... et in ordine
 ... ad se
 ... comparata
 ... una fit
 ... alia prior
 ... ut bene qd
 ... argtu de
 ... affma et
 ... negne
 ... pprio
 ... Sed requit
 ... qd
 ... in qd ut
 ... dno rati
 ... pteat una
 ... fit alia
 ... prior, qd
 ... in hac dno
 ... non requit
 ... si est n.
 ... affir
 ... mativa fit
 ... conferat
 ... cum negne
 ... pteat se
 ... fit prior
 ... illi

sit analogi in analogo, quod hae una rae
 p batur. Proprio hypothetica nulla parte
 sit participare speciem opers in dependenter
 a specie categorica quod dicitur analogi in
 analogato et generis in p. consy. patet. ans
 gatur. Proprio hypothetica componit ex
 categoricis p pte qd non pot habere rae
 pte in dependenter a specie categorica. qd
 p pte per quod de categorica. et p pte
 per hypothetica. et p pte in analogo
 Nec arytum allatum enim ttt. R. n. factu
 esse, hae duas p ptes ex arytum p pte a pte
 veritatem vel falsitatem, nam si, ut dicitur
 tunc p pte p ptes per pte comparit hae
 p ptes vel dependenter a specie categori
 ca, conveniet et nisi p ptes fluxus ab
 hae pte qd non snt falsitas, depen
 dentur ab eadem. qd non ex arytum p pte
 p pte veritate falsitatem, sed analogice
 p pte in analogo non magna ttt a p pte
 illa non snt falsitas in accidentia, p pte p pte
 eadent pte in numero p ptes modo esse
 unice veritas, modo particularis, modo
 in definita. si aut idem numero p ptes
 pte modo esse abis, modo in ger, modo fluxus,
 accidens, quod ex via non snt snt
 explicata colligi potest.
 Ex his snt pte explicatis p pte p pte
 qd respondet ad factum in interrogas de
 p ptes. si n. y. rae qd analogice? R. t. i. Ca.
 categorica, p pte H. hypothetica. qd hae. hae men
 tra dicitur p ptes pte pte substantiale
 p ptes

De Dico fabia,
 si si: in accidentia.

Nota interrogas
 Genus & p ptes?

analogice ttt.
 R. t. i. Ca.
 analogice ttt.
 R. t. i. Ca.
 analogice ttt.
 R. t. i. Ca.
 analogice ttt.
 R. t. i. Ca.
 analogice ttt.
 R. t. i. Ca.

Dubium
 An Propos
 talis sit sim
 Quali

An p ptes ex
 p ptes an rae
 p ptes p ptes
 p ptes p ptes
 p ptes p ptes

Quanta pprio?

Qualis pprio?

pprio analogice tm. Sij vero q'ra q'ra li
 pprio? P'ra uniuersalis uel parti cularis,
 huc iudicari ta. Quia p'ra d'ra d'ra
 q'ra q'ra pprio, de qua n'ra si uero
 huc d'ra. Vero uel p'ra. Quia ista
 d'ra p'ra per q'ra d'ra, q'ra p'ra
 q'ra rae d'ra d'ra d'ra q'ra non abro,
 huc, sed ni q'ra. P'ra aui d'ra d'ra
 q'ra magis ex d'ra d'ra d'ra d'ra
 q'ra pprio q'ra d'ra d'ra d'ra d'ra
 et uocalen et scriptam magis penetrah
 sit

Dubium Secundum

An Propositio Men- talis sit simplex Qualitas

Dictum e supra ex cu philonem dicto
 pprio q'ra p'ra ad rae mentis q'ra
 q'ra q'ra p'ra d'ra d'ra uel compo-
 tis. rae q'ra d'ra d'ra d'ra d'ra
 q'ra d'ra q'ra d'ra d'ra d'ra
 q'ra d'ra q'ra d'ra d'ra d'ra

ni dantur requirere opus mentale, qd max
opus e. Mentale n. opus nihil compos
nihil complexioneis habere videtur im
sit simplex qd sum qualitas solum multo
quam plurimum oporuit. aut qd opus men
talis, opus non erit, aut opus in se non
erit bene explicata.

Quaestio
An huiusmodi sit
mentalis sit simplex
act. vel compos
et apprehensi omly?

1a opus mentis qd.

2a opus mentis qd sit.

3a opus qd sit?

R.
hucius seu opem
mentalem esse
simplex em.

Ad hunc om planu intelligentiam Nota
1o Sensu operis operis hunc esse: an in actu
interius, mentis quo in actu aliqd esse vel non esse
q. in actu dicitur, opus mentale sit long simplex
act, an vero compositum ex variis apprehensionibus
n. g. 1o factu interne hunc opem, hoc e. aut.
indicando ita esse, an illud in actu vel opus
sit simplex qd am acty distincty ab apprehensione
hinc et unguis, an vero sit ex compositu ex
versis apph. subiecti et obiecti.
2o. Nota hinc quomodo reperiri in actu humano
quod mens mentalit quo in rem aliquid cognoscit
tandem nihil de illis abis quomodo aut negando
ferunt. 2a quod dicitur hinc quo rem esse si
cubi e, ad rem esse hinc note, operum, sine
quo rem cognoscimus aliqd de ea affirmando vel
negando. 3a. de opem distincty e. illa opem qua no
videtur aliqd affirmare vel negare de re intel
lecta, sed ex hinc vel pluribus opem alii color
quod interpretata parti color. Ex. vel hinc.
Hinc quod quod dicitur, et omni sit aliam sententia sit
Conclusio prima
Proprio mentalis sententia in actu mentis quo
rem esse in actu sententia sit, vel non esse sententia no
e. simplex qd am acty e, et non compositum qd
ex diversis apprehensionibus.

Hinc comit

Handwritten marginal notes on the right page, partially obscured and difficult to read.

composita ex multis conceptibus privati et subiecti
 sed tunc notandum qd qdno mentalis categorica
 una veri enunciatio unum de aliis habeat et id qd
 enunciatio, et id de quo enunciatio, tunc qd p[ro]p[ri]a
 predicato et subiecto qd cum componat, sed potius
 p[ro]p[ri]a illa, ex qd h[ab]et p[ro]p[ri]a et p[ro]p[ri]a
 qd, vel non qd. qd dicitur de rem
 qd p[ro]p[ri]a mentalis qd dicitur necesse fore dicit
 p[ro]p[ri]a et subiecto, obiective considerata habeat
 potest a p[ro]p[ri]a categorica facili in negotio in
 cor qd modus patere dicitur haec potest defini
 Propria categorica p[ro]p[ri]a unig de altero
 enunciatio. In eo dicitur rectissime ut qd
 qd p[ro]p[ri]a categorica tam vocali quam mentali
 et scripta acco modo acci. nec dicitur hanc s[er]iem
 considerari una p[ro]p[ri]a dicitur in cor, qd absurdum
 dicitur n[on] inferiori obiecto debet esse et p[ro]p[ri]a da u
 dicitur cor sub quo illud continetur. non in
 gram, nisi sit: nam utrumq[ue] enunciatio a dicitur
 de altero. nam qm qd dicitur p[ro]p[ri]a in cor, con
 venit in p[ro]p[ri]a et hypothetica. hoc namq[ue] p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a dicitur, et Pauli recipitur, qd hypothetica
 nec aliqd de aliquo vult iud; et enunciatio p[ro]p[ri]a
 de dicitur Petri et resp[on]ditur Pauli qd simul
 enunciatio aut p[ro]p[ri]a. Al qdno categorica
 de altero. si vera p[ro]p[ri]a ea qua componit
 de altera parte id e[st], enunciatio p[ro]p[ri]a de p[ro]p[ri]a,
 partem ex qua componit de altera parte
 nam una categorica p[ro]p[ri]a affirmatur de altera
 ex qd componitur hypothetica, ut patet;
 In quo

Propria Categ. mentalis
 habet predicatum d[omi]ni
 i[st]a obiective t[ame]n
 non p[ro]p[ri]a.

Dicitur p[ro]p[ri]a Categ.
 distinctior.

In quo differat species categorica a hypothetica.

Propria Hypothesis definitio.

Propria hypothetica est illa, quae habet plures species categoricas aliquam conjunctionem unitatis, vel abiectionem ex quavis conjunctione resultat nempe, vel falsum, hinc partes sui principales. Ut haec sequens species. Ut haec, Petrus legitur et Paulus ambulat. et haec. Si Petrus ambulat habet et alius.

Differat species hypothetica a categorica 20. Quia categorica habet unam predicatum et subiectum et est unitaria: hypothetica vero plura subiecta et predicata ut Petrus est doctus, et Paulus est negligens.

Differat 21. Quia species categorica est unitaria, sit verbum aliquod. Hypothetica vero unitarium aliquid vel coniunctio. Ut sunt. Et. Vel. Si. et alia.

Differat 30. Quia categorica enumerat unum de alio hinc predicatum de subiecto, quia si copulatio unitaria hinc enumerat, amittit per se aliquid subiecti. At species hypothetica non enumerat unum de alio hinc predicatum de subiecto, sed tam subiectum, quam enumerat aliquid, cuius enumeratio est inter duas species categoricas, vel oratio, ex quibus unitas resultat nempe, vel falsum.

Generis, Proprio.

Locum generis in haec serie, et inest, Proprio: et licet explicita non ponatur, est in subiecto intelligenda. Et forma dicta non est nempe quae representat species categoricae et hypotheticae: sed est eorum analogum quod nunc nunc generis generis.

Distincta.

Loca distincta sunt particulae reliquae, scilicet: quae sunt species complectentes plures species aliquam conjunctionem unitatis, vel abiectionem ex quavis conjunctione resultat nempe, vel falsum, hinc partes sui principales. in quibus verbis tres supra posita distincta significamus ut tripliciter patet. Illum particulam: aliquid coniunctio, et unitas, in belli, quibus species conjunctionis et unitatis generis, materiam.

marginibus... species... unitas... falsum... materiam...

maticos conimutio de. et excluditny conimichans
 verbale y reales sunt in Categ: p[ro]p[ri]e. vide
 s[ed] ut multa p[ro]p[ri]e categ: vel orati[one] s[ed] careant
 tali conimichatione non op[er]i aut p[ro]p[ri]e hypoth[etice]
 vel s[ed] eas. loquens de alio. Acty. Categ. p[ro]p[ri]e. s[ed] si
 gens non op[er]i is p[ro]p[ri]e hypoth[etice]. Ad hoc inq[ui]t.
 vel alius orati[one] ex q[ui]b[us] unitis resultat verum
 vel falsum in multis casibus non est necesse
 ad hypoth[etice] in q[ui] componunt ex Categ[orice] p[ro]p[ri]e
 facti. si componunt ex orati[one] ex q[ui] unitis resultat
 verum vel falsum. q[ui] utiq[ue] de p[ro]p[ri]e n[on] belli
 gend[er]i. Vt hoc p[ro]p[ri]e. s[ed] utiq[ue] de p[ro]p[ri]e n[on] belli
 vel alius. q[ui] vera hypoth[etice] conditionalis. et t[ame]n no[n]
 consistit p[ro]p[ri]e, Categ: p[ro]p[ri]e. vel patet. Ergo.
 Contra d[omi]n[um] p[ro]p[ri]e Categ: s[ed] explicatam
 Obiceres q[uo]d p[ro]p[ri]e. Petry et Paulys s[ed]
 sancti et sapientis. s[ed] p[ro]p[ri]e Categ: et t[ame]n habet
 plura subiecta et p[ro]p[ri]e. s[ed] falsum p[ro]p[ri]e
 Categ: habere t[ame]n unum in subiecto et p[ro]p[ri]e
 R. concesso ma: q[uo]d sit p[ro]p[ri]e Categ: et n[on] p[ro]p[ri]e
 nem n[on] t[ame]n subiecta plura et p[ro]p[ri]e. t[ame]n
 subiecta complexa et p[ro]p[ri]e complexa y p[ro]p[ri]e
 Categ: non repugnat.

Obicatio 1a
 Contra d[omi]n[um]
 Prof[ess]or[em] Categ[orice].

Obiceres q[uo]d. Hanc p[ro]p[ri]e Petry et Paulys s[ed],
 crement legem d[omi]n[um], constat t[ame]n una copula
 p[ro]p[ri]e in p[ro]p[ri]e, et t[ame]n q[uo]d hypoth[etice] ca. q[uo]d non recte
 dicitur q[uo]d p[ro]p[ri]e Categ: distingui ab hypoth[etice]:
 n[on] est q[uo]d habeat una copula p[ro]p[ri]e in p[ro]p[ri]e.
 p[ro]p[ri]e in p[ro]p[ri]e. illa p[ro]p[ri]e ex uale t[ame]n hypoth[etice],
 t[ame]n. Petry docuit legem d[omi]n[um], et Paulys s[ed],
 aut legem d[omi]n[um]. q[uo]d s[ed] hypoth[etice].
 R. Concedo r[ati]o ma: ut n[on] t[ame]n mai[or]i m[od]o: ad
 unum p[ro]p[ri]e dicit illa ut uale hypoth[etice]:
 ca, p[ro]p[ri]e t[ame]n illa est hypoth[etice]. et multo
 s[ed] q[uo]d n[on] t[ame]n ab aliis dicit in p[ro]p[ri]e

Obicatio 2a.

Obiceres

Dubium Quartum Quid sint Materia Qualitas et Quantitas Pro positionis Categoricae

Materia categorica est ordo seu habitudo predicati et
subiecti. u. g. in hac prope. Petrus est homo, materia est Petrus,
seu mens illa quae predicatum istud habet, se habet ad Petrum
quem ad accidentia istius est. Iuxta triplicem modum
quae predicata potest comparari ad subiectum, triplex
est assignari solet materia. Alia Naturalis, Alia
Coniungens, et alia Remota.

Naturalis est, in qua predicatum est de eodem subiecti
vel propria eius passio; ut istud u. g. quies, hoc est aut.
hoc est naturalis. Alia in materia coniugeti, quae illud predicatum
natis illius subiecti debent unum huius est et ista
et alia huius natis propria passio. Huc reducuntur
omnes propriae quies in eodem licet predicatum non sit de eodem
subiecti, nec illius passio, debet tamen subiecto, huius
et natis huius huius conuenit. Ut huius est propria materia
est informata aliqua forma reducitur ad materiam
natis; est n. organum informata aliqua forma
est ipsi conuenit debita: nec n. potest esse conuenit quod
materia, absque aliqua forma substantiata ut in phi,
ca dicemus.

Materia coniugeti genus uerum illud, in qua pre
dicatum coniugeti conuenit subiecto, huius
quod ab eodem est, uel natura extraneum; u. g. huius prope.
huc est alia. Est in materia coniugeti, quae albedo
huius predicatum extraneum, huius, nec est, nec unum
spiritu conuenit huius.
Alia denique propria est in materia Remota in qua predicatum
huius conuenit subiecto, ut u. g. est huius prope.
huc est

Materia quod sit?

3plex materia.
Naturalis. Coniungens.
genus. et Remota.

Naturalis.

2a.
Coniungens.

3a.
Remota.

lecty & disputat
ms. et alia
Abros copulatio
una tm hnt copu
copula. Alia
de uny extrema
copula implicat
aliqua extrema
iam uerum est
aliquid qua uerum
uonem qd copu
quod ex parte
si mag potis
las est quae
copula magis
indignas, quae
in uerum
de plume nra
quidam
n. qd quae
ypho: dnt
lum hnt. h
rato. huius
andus: quae
est qd illa
quod huius
homo hnt
i. nam in
dnt a qd
a. n. qd
quae hnt
in dnt

subiecto, hinc se. Item inacta hanc quantita-
tam dicitur qd p[ro]p[ri]o e[st] in veram aut falsam.
Proprio vera illa q[ue] e[st] conformis suo obiecto
ut h[ic] e[st] aut, e[st] p[ro]p[ri]o vera, q[ue] conformatur suo
obiecto.

Proprio falsa e[st] illa, q[ue] e[st] disformis suo obiecto
ut h[ic] e[st] lapis, e[st] p[ro]p[ri]o falsa, q[ue] dissonat cum suo
obiecto. Quid sit a. confirmari aut non con-
firmari suo obiecto, et consequenter qd sit
p[ro]p[ri]um esse verum vel falsum. Pote[st] et dubio
q[ue]o, 2a partis ubi de ista p[ro]p[ri]e in eis dicitur.

Proprio vera aut e[st] necessaria, aut contingens,
falsa, aut e[st] impossibilis aut contingens qd
non p[ro]p[ri]um esse verum, contingens
aut impossibili item rem si dicitur e[st].

Curia dicta movet q[ue]stio an illa et de p[ro]p[ri]o hyp[er]ta
affirmari possunt?

Et q[ue]o an sicut categorice h[ab]et p[ro]p[ri]a ma[xi]m[am] quantita-
tem et qualitate[m]. Ita p[ro]p[ri]a hyp[er]ta ea sibi et verbi
cet.

De Ma[xi]m[am] tenendum, certo, q[ue] illa in hyp[er]ta s[em]p[er]
menda sit ex categorice. et non h[ab]et p[ro]p[ri]a. Nam ma[xi]m[am]
e[st] habitudo p[ro]p[ri]e cat[eg]orice et subiecti. Sed hyp[er]ta p[ro]p[ri]e
non habent aliam habitudo[n]em quam categorice ex
q[ue] componunt q[ue]o ma[xi]m[am] illam ex categorice s[em]p[er]
menda ont.

De Quantitate major e[st] diffus an p[ro]p[ri]e mutua[m]
a categorice habent hyp[er]ta p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]a. Certo n[on] e[st],
illas habere quantitate[m] categorice[m], sed p[ro]p[ri]e
hanc asserunt q[ue]o illis p[ro]p[ri]a quantitate[m],
sed non p[ro]p[ri]e notari debet quantitate[m], cum
illa p[ro]p[ri]e hyp[er]ta, quatenus hyp[er]ta, non ha-
bent signu[m] universalia vel particularia
distribuentia, vel delectationis.

Item de qualitate[m] certo sit, hyp[er]ta p[ro]p[ri]e
habere p[ro]p[ri]a qualitate[m], ita q[ue] sicut affirmati vel
negati, vera vel falsa, non e[st] aff[er]entem parti,
sicut a categorice, sed e[st] p[ro]p[ri]am. Et idem dicitur
de

Proprio vera
vel falsa.

Quia sicut an
sicut p[ro]p[ri]o hyp[er]ta
habet ma[xi]m[am], quan-
titate[m], et qualitate[m]
sicut h[ab]et p[ro]p[ri]a cat[eg]orice.

Ma[xi]m[am] esse e[st] e[st]
in hyp[er]ta, q[ue] in cat[eg]orice.

Proprio hyp[er]ta h[ab]et
quantitate[m] alia[m]
sed non p[ro]p[ri]a.

Proprio conatus debet esse vera, et veritas.

2a Copulativa.

3a Disjunctiva.

Et hoc, Paulus dormit. Inferunt alii et recte: qd pprio conatus onales vera, fit veritas. nabel hinc. nam si vera e, posito ante ea certis, no potest non veri conferens. qd e necessaria.

Proprio hypotea Copulativa e illa qd congruunt ex utriusq; cathegoria particula ubiq; copulativa, copulativa sumpta unitis.

ut g. si. abq. ac. & ut hanc. Petrus signatus, et Paulus loquitur. Nota quod ut hanc pprio vera fit, regitur ut amba partes a se congruunt sint verae. ut in exple allato patet. Nam ut illa pprio vera fit, petrus ut Petrus signatus, et Paulus loquitur. ea sensu eiq; qd ista duo simul sunt et sunt; nempe signatus Petrus, et loquitur Paulus.

si una pars eiq; e contra ut fit falsa sal deye trius; et hoc e abing. ex forma ppriem sed lam.

Proprio hypotea disjunctiva e illa, cuius partes utrumq; ubiq; parti velle disjunctiva, disjunctiva sumpta. quales partes, cuius sumpt. ut aut. & ad veritatem huius pprio petitur qd ut minus una pars vera fit; ut una vero; Petrus e vero, vel Paulus e loquitur. hinc pprio vera e, qd saltem ad minus una pars ex us vera e. qd se: qd Petrus eiq; utrum hinc pprio disjunctiva fit vera.

Et quod fit vera hinc pprio disjunctiva fit vera. ut una vero. Petrus e vero, vel Paulus e loquitur. Et hoc e pprio hypotehete eiq;

Invenit alii hinc qd utrumq; pars vera e eiq; utrum hinc pprio disjunctiva fit vera. ut una vero. Petrus e vero, vel Paulus e loquitur.

Et hoc e pprio hypotehete eiq;

Die 30. Decemb.

Dub: 5.

Handwritten text from the adjacent page, partially visible on the left edge of the image.

Dubium Quintum

Quid sit

Suppositio .s.

Postquam supra definem agram notum est, quatuor potissimum esse proprietates seu affectiones terminorum. Supponit scilicet: Ampliationem. Restrictionem et Appellationem. Quae ipsis non nudè cum, fideratis, sed in oratione aut sermone conveniunt. Inter quas suppositio in locum obtinet: et merito: nam quia illa, cetera sequuntur. sublata vero tolluntur. Quare et prius hinc quod suppositio ante alias proprietates, etiam manifeste. Cuiusmodi facile satisfacet definitio illa quae citatur ab Aristotele, ubi assignatur, quae talis est.

Suppositio est acceptio termini per alium, quo de quo verificatur in actu eius, gentiam copulatae.

Explicat definitio. Genus in hac definitio, vel notum totum generis genus. Si acceptio. Ceterum partibus, cuius locum dicta occupant.

Circa hanc definitionem Nota. 1°. Supponit inde dicitur talem, quae per illam subdistinguitur. Hec in nos cum voces per aliter: nam ut ait Aristoteles cum res ipsas non

Proprietas terminorum
rati applicata.

Definitio suppositio.

Genus suppositio.
acceptio.

Nota 1°.

non possumus phisice adducere ad disputatam, uti
muri, sociis, sicut terminis loco, utrum, illis qd
q ipsi submittuntur. Ex quo et facile colliges
quam necesse sit supposito cognitis, nempe ut
in terminis uti, et alios utentem intelligere
valeas.

Nota 20. Acceptationem esse qd univertaliter
respectu privitatum terminorum, non tra
diti p proprietatem termini in p pte positi.
Quia acceptio termini nihil e aliud, quam
positio illius in p pte, et q univertatur verbo, ex
quo habetur data terminu tuu infra p ptem, vel
petit in ordine ad p ptem ream supposito excer
cere. Extra p ptem non supponit qdem actua
liter, sicut in arbitrarie p pte p ptem si q eam
ut possit supponere.

Nota 30. Suppositum distinguere a figurali. p. b. q.
Supposito supponit fig eadem termini: qd no e
figurali sed distinguat ab illa. confy. patet
statu ans. Et aliqd supponit utrem uat ter
minu q aliquid intra p ptem petiq, ut illa uat
vel terminu antea hntat anim figuri, non n. ali
qd posset hunc term: lapis n. g. loco rei qd lapis
substituere, si ille terminu non fig earet lapidem,
aut forte aliam rem. Ergo suppo non e frater
figurali, sed supponit illam.

Diximus in def. qd aliquis de quo verificari
vultur exi genturam reperit. per hz aliquo,
intellege et, vel q se ipso, p ptem manentem
terminum, q qd se ipsis aliquid accipiuntur
ac si opent q p pte ipsi aliquid accipiuntur
ipsi nety alia nota imponere unu p se visu
in p ptem venire no sint. Quare tuu supponem
ut hz non petid illud acceptio p pte qd e
distingui ita figurali q terminu ut p ptem non p pte

Suppo necessaria.

Nota 20

Acceptio termini qd.

Nota 30
Suppo distinguere
a significatione.

Quintum
sit
positio

Ampliationem. Pat
um ipsis non nati
ut p pte petis con
in offitid: et m
in sequent. p pte
n. h. qd p pte
nisi manet qd
illa e exi al
alio q.
is terminu p
atur matu
in hae dote qd
Acceptio. Extra p
l.
jo. Supponem vel h
primu hestione qd
Actu cum ut ipse

& serijs: de quo veri ficeh, ita, q. vere steb
 q. p. h. sigill. inactu exigentiam copulato, ut q.
 f. om. & petit verba cui in p. p. unq.
 Perthi acceptione; conuenit fuppo cum
 sig. cat. et alias q. p. metati b. terminem, p. r.
 h. q. abiq. de quo veri ficeh inactu exi.
 Genitru copulato, difert ab iis dem.
 Vnde d. p. r. illam fuppo quam alij ap. p.
 nant si: fuppo e. acceptio termini q. uliq. q.
 non ad exultam et p. r. ten. in di. cany.
 non n. explicat totam nam fuppo aut
 ultima sig. d. p. r. q. uo p. r. Si n. ad
 fuppo f. ab. p. r. ut illam h. d. b. m. q. ac.
 cine, acceptio termini q. uliq. et y. veri f.
 ctus de illo f. om. & petit. conuata. Sequens
 q. f. i. ca. termini q. d. f. f. p. r. et y. termini
 extra p. r. vere p. r. et actualiter fuppo,
 uerit; neutra potest dici: q. uo nec n. y.
 f. p. r. p. r. m. i. n. fuppo n. difert a sig. cat.
 gant termines extra p. r. p. r. et actualiter
 f. i. ca. n. e. acceptio termini q. f. i. ca. q. uo ad p. r.
 n. n. i. f. i. ca. hanc uerem uel tem: leges
 n. y. ad f. i. ca. legi dem, accipiunt illi q. uo
 quo, it. q. p. r. f. i. ca.; ergo f. i. ca. q. d. f. f. p. r.
 fuppo si acceptio termini q. uliq. h. n. uo
 fuppo f. i. ca. ad fuppo. p. r. m. ter.
 m. i. ca. extra p. r. accipiunt uere p. r. ob
 actualiter q. uliq. nam q. uo f. i. ca. r. i. ca.
 h. e. extra p. r. p. r. h. n. e. dem: h. d.
 accipit illam q. p. r. f. i. ca. q. uo si acceptio
 q. uliq. f. i. ca. ad fuppo terminis

Dicitur fuppo f. i. ca.
 p. r.

Lem

terminus extra spem vere et actualiter sup-
 poneret unum vultu accipitur qd aliquis non
 si q nullo accipit, nullam et rem significat
 quod ante factum esse constat.
 Concluditur qd de voce supponit esse qd fit acceptio termi-
 ni p aliquo de quo veritate factum exigentia cogit
 sed non facile colligere poteris quoniam termini
 ni p se supponant, si n. veritatem nec veritatem
 possunt factum exigentia copula non supponant
 ni in hac spem, Chymara currit. Chymara ac-
 cipit qdem p se factum non supponit qd
 non veritatem de illa factum q copula occidit.
 comula petit, quod Chymara in hunc locum est
 stat et currit q ei, in quo ante velle plane reponit
 nat.

Excluduntur a
 suppone finali termi-
 ni calgei.

Ex dictis inferitur qd termi: supponit non proprie
 se supponit vno ex dictis colligit supponit n. qd
 cepto termino p aliquo de quo veritatem
 factum exigentia copula. termini a. p. qd
 cum veritate factum proprie p se habent, non
 possunt q aliquo accipit; q de suppone finali in
 colligentia q repetitio fiet qd; si n. de materiali
 sermo fit, supponit et terminus p. qd
 supponere, ut cum dicitur factum est qd
 et syllaba, q suppone materialia qd.

Excluduntur a suppone
 Adiectiva, ut fit.

Inferitur et. Adiectiva quatenus adiectiva non
 posse vere et proprie supponere nisi qd
 includunt substantivum et sunt illud ostendit
 gere, ut bene qd illis possunt supponere.
 ut cum dicitur, Tunc ut palma florebit. qd
 tunc illa termi: adiectiva in se supponit
 qdem sed non adiectiva qd, sed in se inclu-
 dit substantivum certum p. qd virtutes,
 in se.

Obratio qd.

Contra dictum supponit dicitur qd. Qd accipit

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

o actio, suppo non e actio. go suppo non e accep-
 tio; go male dicta e q suppo fit acceptio. ind:
 una eussq. patet. min. p. suppo n. for,
 miter e quidam ens rati, go no e actio.
 hoc argtu petit ut explicem qm dicitur suppo
 dicitur acceptio, p unig intelligenda et solute
 argtu. Nota qm dicitur acceptio qter accipi ptt.
 uno modo active, qua rae acceptio e actio
 in q accipientis terminu dicitur dicitur
 istam q aliquo; 2o passive, qua rae suppo
 ta acceptio nlla aliu qnem terminu ut in q
 spe acceptio est, demominatio utriusq. ab
 actu accipientis pueniens. et hoc passiva
 acceptio duplex e: alia actualis, ut go to tem
 mino actu e acceptio: alia artificialis
 seu potis, q e pota qdam conveniens ter
 mino rae siglaus ut ab in qta popt accipi
 dicitur q aliquo. **Hic** notatis certu e
 suppo non spe acceptioe active sumpta
 alias dicitur istis non est, enim suppo accidat
 acti in qta hinc q extrinsecu. Deinde suppo
 qdam intentione rati, q actui in qta no compe
 net. ite acceptio passive sumpta. qta sup,
 pe e rati qdam rati, go non pnt fieri spe
 acceptio passiva. qta qta. qta qta.
 di non e rati sed acceptio passiva i rati
 fundandi ratiem suppo est non e suppo
 rati orta ex ni active acceptioe unig rati
 hinc rati e terminu, unde go to suppo e
 acceptio, non e nem in sensu formi: sed causali
 tm, sicut solent dicere rati, generatio unig e
 corruptio alterig, q tra nent e in sensu cau
 tali

Argtu explicatur.
 Acceptio duplex
 accipi potest.
 1. modo Active
 2. modo Passive
 Passiva acceptio
 duplex.
 Actualis. Potis.

Sali non sunt. Ad certum go con cesa maiori
 Distingues mim: Suppo non e actus frater con
 Eod mim: Causatiter nego nego mim: Eodem
 modo distingues p^m consequens et tandem
 negabit ult^m mim. Est go actus frater suppo
 retae q^d dam, non e actu se complebat ter
 mine; sed ut sit proprietas termini, nisi ut gram
 terminu talem esse cui possit huc retuocome,
 nre hunc q^d ex eij gram resultans.

Obiectis 20. Proprietas debet vere p^obia
 vi de subiecta id e de illo cui e proprietas
 sed suppo non pt p^obi cari de term: q^d noⁱ
 eij proprietas. q^d ab mim: non possum di cere
 terminu e suppo go non pt p^obi cari suppo de
 termino.

Et. Distinguedu mai: debet p^obi cari de sub
 iecto in abstracto nego ma: in concreto
 concedo maiore. Eodem modo distingues mim:

Dubium Sextum

Quotplex sit

Suppositio. A

ia
 Disting suppis ma,
 tis et frantis.
 Suppis matris
 definitio.

Omnis multis viuis quas cetera alit adducunt
 nos suppa dividim go in matrem et p^o mlem.
 Suppo matris e acceptio termini q^d se ipso et q^d no
 e de quoru significat: ut si dico ha e nomen, Plitilli
 e archis trisyllaba. huc suppo non e proprie ti cetera
 suppo; q^d q^d alij velim; q^d huc unica rae e q^d ab
 suppo

... illogice legi
 ... in ex p^o
 ... p^o mlem
 ... acceptio
 ... huc ha e
 ... nomen
 ... Plitilli
 ... archis
 ... trisyllaba
 ... huc suppo
 ... non e proprie
 ... ti cetera
 ... suppo
 ... q^d q^d alij
 ... velim
 ... q^d huc
 ... unica rae
 ... e q^d ab
 ... suppo

Suppo pprie et logica loquendo supponit figuram ter-
 minonem. tunc in se uno resultat, et consequenter fig-
 tur alij q. quo substituat. sed hoc suppo matris fi-
 ora ut figuram nec supponit aliq. figuram, qd no
 aut pprie suppo. qd al. n. in suppo. matris termini
 accipit q. se ipso qd non supponit figuram aut
 figuram ut se. patet consequens: qd nihil est figuram
 se ipso, ut figuram ut se, qd non est qd pprie sup-
 po. respectu logica, magis tu aut pprie respectu
 grammaticum.

Suppo terminis et acceptis terminis q. re quam
 figunt. ut hinc, hoc est aut. Loco generis nomen
 acceptis, cetera parti culis dicitur ut dicitur
 dicitur figuram fructem a matris.

Terminis suppo qd similitudine in figuram ppriam
 et in ppriam. Propria et acceptis terminis
 q. aliquis q. pprie figunt, ut hinc hoc est aut.
 Propria vero et acceptis terminis q. aliquis
 q. in pprie figunt, ut hinc. Videt Leo de tribu
 et dicit. Leo hinc accipit q. Christo dno, quem non
 pprie figunt ut hinc terminis: Leo, sed in pprie tu
 qd similitudine ut aliqua fortitudo dicitur Leonina
 dicitur in Christo dno. pprie n. iste terminis: Leo
 terminis leonem aut utrum hinc dicitur figunt.

Suppo terminis ppria iuxta et duplex. Alia
 et suppo simplex, Alia Personalis.
 In assignanda a dicitur suppo simplex variat
 auctoris, res, antequam illa appropinquat nota,
 my q. dicitur q. de aliquo subiecto dno pnt
 in duplici dicitur. Quod aut dno, de subiecto pnt
 illud esse q. hinc a parte rei pnt se, ut cum dicitur
 hoc est alij p. dicitur illud alij, competit hoc pnt
 hinc esse reale q. hinc a parte rei. Quodam
 ver

225.
 Suppo matris
 et pprie si unum
 suppo, nisi pprie
 figuram alios tm.

Dicitur suppo fructis.
 qd hinc pprie.

Dicitur fructus suppo
 in ppriam, et in
 in ppriam.

Suppo fructus
 ppria duplex.
 Simplex, et Person-
 nalis.

tu qd causa
 in aucto
 nego min.
 copius et hanc
 stiter fructus
 se computat
 terminis, qd
 qd hinc relati-
 ta resultans.
 has delat esse
 cuius pprie
 de terminis.
 in ppriam si
 dicitur can suppo
 dicitur can d
 ma: in conc
 modo distingu
 Sextone
 de sit
 tio. d
 cetera alij
 matris qd
 minis qd
 qd hinc
 suppo non
 unica n.

si supra p[ro]dicata convenire subiecto quatenus
 ip[s]um concipit p[ro]prio conceptu, ut si dicitur h[ic]
 te alibi. ille dicitur h[ic] suppletur mediante con-
 ceptione p[ro]prio h[ic] cum n[on] p[ro]fero hanc p[ro]p[ri]am
 conceptu subiectu et p[ro]dicata p[ro]prio conceptu
 p[ro]prio, sed t[ame]n non denotat in hac p[ro]p[ri]a
 p[ro]dicata convenire subiecto quatenus con-
 cipit p[ro]prio conceptu. h[ic] n[on] e[st] alibi, licet non
 concipiat conceptu p[ro]prio p[ro]prio. At vero q[ui]a
 h[ic], h[ic] e[st] p[ro]p[ri]a, non t[ame]n concipit subiectu
 p[ro]prio conceptu sed et denotat p[ro]dicata con-
 venire subiecto quatenus subiectu tali vel
 tali modo concipit.

Notu[m] e[st] et in d[e]p[re]ss[io]ne p[ro]p[ri]a immediato
 ad denotandu[m] in sup[er]io[rum] simplicis subiectu
 non posse accipi p[ro]p[ri]a immediato, ut
 in hac, h[ic] e[st] p[ro]p[ri]a subiectu illud t[ame]n accipit
 qu[od]a[m] humana[m] i[n]t[er]pretat[ur] sup[er]io[rum] illud
 et p[er] Petrus Paulu[m] et alios i[n] d[e]p[re]ss[io]ne, q[ui]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a mediate huius feminis h[ic]
 p[ro]p[ri]a ad p[ro]p[ri]a aliam h[ic] h[ic] illud, ut
 q[ui]a p[ro]p[ri]a q[ui]a d[e] p[ro]p[ri]a t[er]t[er]io i[n] p[ro]p[ri]a. Et
 dicit colligitur feminis et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a simplicis p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 illis et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 q[ui]a t[ame]n illis conveniunt quatenus concipiunt
 p[ro]prio conceptu; et quanto dicit Petrus est in
 d[e]p[re]ss[io]ne, e[st] sup[er]io[rum] simplicis, quia
 ille feminis Petrus accipitur p[ro]p[ri]a h[ic] p[ro]p[ri]a
 n[on] p[ro]p[ri]a immediato, p[ro]p[ri]a ut concipitur p[ro]p[ri]a
 p[ro]prio conceptu singulari.

sup[er]io[rum]

Ex dicto dato colligitur homo supplex tunc verum
 in materia nata et in qd in qd auctu absoluit a
 pro qd verba sunt et in qd auctu dicta qd
 abate et necesse conuenientia qd iudici in subiecto.
 Supplex accidentalis e acceptio termini p suo
 sigillo de quo tunc verificat inata distanti qd
 importatum qd verba et non tunc necessaria
 connexionis. Hanc supplex tunc p regri in
 materia contingenti, qd huc sunt assignata sup
 pres tunc distanti p tunc siue factam connexionem
 predicati cum subiecto si n. predicata nater et
 necesse connexionem cum subiectis tunc erunt
 supplex nates et in materia nate si vero tunc
 contingenter et possibiliter erunt supplex
 contingentes et in materia contini gentis.
 Proprius vero in qd subiectum et predicatum nater
 inter se repugnata tunc, huc qd sunt in
 materia remota, ad supplex nater reduci
 possunt; nam in illis, et nater extremum
 repugnatum veritate, absoluit a tunc, et con,
 sequenter possunt illi termini verificari p
 quacumq, dicta tunc de suis sigillis, qd
 supplex nater reductiue solum factus e.
 Supplex tam nates tunc accidentalis et unig
 duplex. Aliu e Cirs, Aliu sui polaris.
 Supplex circi nates, e acceptio, termini circi
 de suo sigillo verificat tunc qua unig,
 distanti qd, ut huc, hoc e aut. fr
 Supplex nates sui polaris e acceptio termini
 singularis qd de suo sigillo verificat tunc
 unig, distanti tunc, ut huc. Polig e aut.
 Supplex accidentalis circi e acceptio termini
 circi qd de suo sigillo de quo verificat tunc tunc
 tunc importata per verba, ut huc e alby.
 Supplex accidentalis singularis e acceptio termi,
 no singularis qd de suo sigillo, de quo tunc verifi
 cat

Supplex accidentis
 talis quae?

Supplex in materia nate
 sunt supplex nates.
 In contingenti, sunt
 contingentes.

Proprius in materia re
 mota reduciuntur
 ad supplex nates.

Ratio unig.

3a Divis.

Supplex tam nates
 quam acentis e
 iterum duplex.
 Circi nates.

Nates singularis.

Acentis circi.

Acentis singularis.

Hoc relatum nomine dicitur aliud nō accidens
his aliud substantia

Relatum Substantia e q refertur suū aut
p modum p se stantis, ut qd, q, p, quid &

Relatum vero Accidentis e, quod refertur
suū aut p modum alteri ubi accidentis, ut,
talis, qualis.

Aliter Relatum Identitatis q refertur suū aut
p illo modo, ut ille ipse idem.

Aliter Diverſitatis quod refertur suū aut
in obliquo modo q he diverſa a suo antea
denti, ut alius, alter & si n. qd dicitur alteri
rebus currit, debet intelligi de alio supposito
distributo in Petro.

Relatum aliunde Reciproco. Aliud non
recipuum.

Reciproco q refertur suū aut sup illud re,
erodendo: et hoc duplex e; aliud primitivae
speci. ut ego, tu, ipse. Aliud derivativae
sicut, me, tuus.

Non Reciproco e q non recipit supra suū aut.

Percepta q nra Relativa, scienda q no
supponunt Relativa, nisi qto intelliguntur
coniuncto suo antea eū q referunt; et oia
relativa, exceptis recipis primitivae speci,
supponunt miscela signorum qly nigra
conuincunt, ut si. Si tu s aut, et ille s
mutat. Illud relatum, ille, et sibi tribue sup
ponit suū aut q refert. Si vero relati-
uum nullu signu affi dat, eadem retinet sup
pōm, atq suū aut. n.g. Si tu s aut, q mouet;
illud relatum qui, licet sit affectu pōm sibi
butius immediate. supponit tu distributio
scientia

Diversio Relativ.

Relat. substantia.

Relat. Accidentis.

Relat. Identitatis.

Relat. Diverſitatis.

Relativum
aliud recipit
aliud non reci-
puum.
Reciproco.

Non Reciproco.

Relativa non pos-
sunt supponit
nisi coniuncta
ante ed ealy
ex cepis Relati-
vis primitivae speci.

Scientia et relatiua non se supponere
 suppe fruti, simpli, aut personali, nati
 aut acci dentali; sed suppe ista conueniunt
 eis pae suam antea dicitur, & referunt.
 Et ut veritas aliam pae agnoscat in qua rela-
 tiua continentur, se respiciunt in se ad aut q res
 ferunt. unde relatiua primitiua pae eodem
 modo resoluenda sunt utq, aut, u.g. Si ho
 diligit. resoluitur sic. hic ho diligit se, et hic ho diligit
 se. et eodem modo scienda e, hoc dicitur de
 relatiuis derivatiuis pae. Relatiuum uer-
 baliu, si puenit ut subiectu pmi a pae pae
 edentiu, utpote u.g. Si ho sedet & dignitat
 resoluenda e in hanc copulatiua et hoc relatiuum
 qui, puenit in Relatiuum illi; et resoluitur sicut
 sunt aut, eis ho sedet et ille dignitat; Quae
 copulatiua sic resoluitur; hic ho sedet et ille
 dignitat. hic ho sedet et ille dignitat.

Dubium Septimum

Quid sint

Ampliatio Restrictio et Appellatio

Secunda

Secunda pmitas
 Ampliatio e exten-
 sio uerbi ad maiorem
 partem subiecti
 Restrictio e limitatio
 uerbi ad minorem
 partem subiecti
 Appellatio e translatio
 uerbi ad aliam
 personam
 Ampliatio potest fieri
 per adiectiuum
 Restrictio potest fieri
 per adiectiuum
 Appellatio potest fieri
 per adiectiuum

Secunda proprietas Logica terminum est
Ampliatio; quae sic defini solet.

Ampliatio est extensio termini a minori
ad maiorem signum, vel accipiionem
n.g. in hac p[ro]p[ri]e, homo p[ro]p[ri]e iust[us]. ille terminus
homo, ampliatur, sicut n. p[ro]p[ri]e h[ab]it[us], no[n] tm
& iust[us], sed et q[ui] erunt in p[ro]p[ri]e magis dist[ri]c[t]a
p[ro]p[ri]e.

Definitio Ampliationis.

Si h[ab]it[us] in d[ist]r[ic]t[is], (vel accipiionem) q[uo]d ut
terminus alijs ampliatur non e[st] vere quod sup[er]
ponat p[ro]p[ri]e et s[ub]d[ist]r[ic]t[is], sed s[ub]d[ist]r[ic]t[is] e[st] si accipiatur
& p[ro]p[ri]e sig[n]ificat[ur]. Unde in hac p[ro]p[ri]e, Antichris[us] e[st],
vel fuit. e[st] vera ampliatio; non tu vera
signum; ad vera n. signum p[ro]p[ri]e, ut n[on] cas
termini de suo sig[n]ificat[ur], iuxta exigentiam
copulae, q[uo]d non p[otes]t ampliari.

Pro intelligend[is] natura ampliacionis ceterarum,
non p[otes]t h[ab]eri, nota e[st] dialecticae ceterarum
significat[ur] certis alijs s[ub]d[ist]r[ic]t[is] termini. Cum n. h[ab]it[us]
p[ro]p[ri]e h[ab]it[us] s[ub]d[ist]r[ic]t[is] h[ab]it[us] in ampliatio[n]e vel re
vel a ma[ior]e ad nim[is] accipiionem, necesse e[st] de
signare aliquem statu[m] termini respectu cui
letur. et in quo nulla s[ub]d[ist]r[ic]t[is] ampliatio, aut
restric[tio] s[ub]d[ist]r[ic]t[is] a. iste termini e[st] illig ac
tum d[ist]r[ic]t[is] h[ab]it[us] in p[ro]p[ri]e ad determinat[ur]
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. et h[ab]it[us] s[ub]d[ist]r[ic]t[is] copulatum
p[ro]p[ri]e; si n. terminus accipiatur e[st] p[ro]p[ri]e
in d[ist]r[ic]t[is] ad alia d[ist]r[ic]t[is] h[ab]it[us] d[ist]r[ic]t[is] q[ui]a
in p[ro]p[ri]e e[st] copulatum p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, tunc vere
terminus ampliatur. Unde in hac p[ro]p[ri]e, h[ab]it[us]
s[ub]d[ist]r[ic]t[is] h[ab]it[us]; istud s[ub]d[ist]r[ic]t[is] non ampliatur
quia

Septima
Restrictio
ellatio
Secunda

2. modus.

Modus secundus: a non amplius ad unum non
distributum, bona & consequentia affirmat. sicut
et bona & consequentia a gravitate ad unum
affirmat. n.g. alius non potest, go alius non potest
esse alio.

Ut hi duo modi arguendi sine errore exerceantur
debent notari aliquae regulae.
1a Regula fit; ut conclusio ab amplio ad non am-
plum vel ad restrictum q. idem e, affirmata sit
bona, debet fieri distributio amplii; ab bona egn,
stantia non amplii, vel restricti n.g. ut promi-
sit currere et hoc alio, go hoc alio sit currere.
qd sit distributio iam dicta. constantia vero
nihil aliud e, quam q. d. denotans existens
sua subiecti, ut in expto allato patet. q. si
unum ex his omnibus conclusio nulla erit. n.g.
hoc sit currere go hoc alio sit currere, nulla e
consequentia q. defectu distributis amplii. si
nullus hanc conclusio legitima non e, hoc sit
currere, go hoc alio sit currere. p. n. da,
ri ante sed ante vero, consequens falsum,
dato casu q. nullus hoc alio esset in mundo,
go requirit constantia non amplii.

2a Regula, ad unum ad unum unum neg
neg ut conclusio bona sit non e necina con-
sta non amplii; sed sufficit distributio q. amplii.
n.g. nullus hoc sit currere, go nullus hoc cur-
rit. vel hoc alio non potest currere.

3a Regula a non amplio ad unum, ut con-
clusio sit bona atque veritas et suffi cit, ut am-
pliu non distributum; si n. Distributum conclusio
bona non sit, ut hanc conclusio bona: hoc alio
sit

4. Regula circa
duos modos argu-
endi supra dictos.
1a Regula.
hic petitur constan-
tia et distributio.

de distributis, pag. 88.
nel. 150.
Constantia q. d. sit?
(Affine)

2a Regula.
hic non petitur
constantia.
(Keyne)

3a Regula.
hic non petitur
distributio.
(Affine)

pt urere, go ho pt urere. hwe uero mala,
ho alby pt urere, go gis, ho pt urere.
sicut a parati ad ueritate distributu non e
bona confys. alby ho e docty; go ois ho e docty.
bene ho ualeat ut ueritate non e. sicut butu. uig.
alby ho e docty, go ho e docty.

7a Regula
hic non petitur
distributio sed
constantia.
(Negne)

7a Regula a non ampto ad amptu regne
huc confys fit bona, petitur constantia in non
ampto, ut q amptu non distributu. u.g. ho
alby non uerit, et ho alby e; go ho non uerit.
confys bona e: si uero non penat facta em,
stantia pt consequens reddi falsu ante adon.
ly uero; papilo, capu, q nullu ho pt alby
et ois ho uerit.

Defio Restrictionis.

Restrictio e connectatio termini
a maiori ad minorem supremam uel
acceptationem .i.

S.G. homo alby e in sy. ille term: ho, u,
sicut gis q li alby; ut huc stet hucy alby,
cum ho et uerit eare q hucy alby.

Ubi term: restricty
uel restrictio
fit penerat. q
ex parte unig
extremi.

Ubi notu q ut fiat restrictio debet terminig
restrictio uel restricty poni ex parte unig
extremi, si a alijs term: q restrictio partu
adhiberi solent, potest in alio extremo, re,
restrictio non efficietur. und e hoc non e res
de alio term: restrictio uel restricty, ut sunt
adhiberi, ^{de qua uide pag. 130. D} conulu nupti cas, casy obliq,
et et substantiu uicis tu gerentes adhiberi,
et ut

Quoniam ex
dantur a re,
restrictione

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, partially cut off.

NB.
Regula bonis
restriccionis et
ampliacionis.

Et ut Restrictio fiat et ampliatio melius
cognoscat filii & certa Regula, quod cum
has terminus accipit & aliter, quam alii,
petur respectu hospitalis & sentis bonis, tunc
habes terminus vere ampliatus. Si vero acci-
pitur & pronunciat quodam accepit respectu
eodem cupulas sentis bonis tunc vere
restringit. Et istud in eo proprietate Restrictio
fi: a Ampliatio in supple tu accidentali
verum habere videtur, non nudo.

Restrictio et Amptio
loci habet in acci-
dentali supple.

In Restrictione sunt et duo modi arguendi.
Primus. A non restricto ad restrictu negat
et affue, bene e contra, dum in affua ponat
constantia ex parte non restricti; ut bene va-
let, et hoc currit et hoc alibi e, go hoc alibi cur,
rit. Negue et bene valet. nullus hoc currit,
go hoc alibi non currit; ubi constant advere
Inquit nevro

Duo modi argu-
endi, q. supra 157.
1. modus.

Secundus, melius e. A non restricto ad non
restrictu parti constanti sumpta affue et
negue: bene e contra. Summo in negua
hoc alibi non currit, et restricto, ut bene valet.
non currit. In affua non e nevro constant,
homo disputat. go alijs
tia, bene n. valet hoc alibi disputat; go alijs

Contra non peliq
in neguo.
2. modus.

Ad huiusmodi rebus referunt Klientas
et Diminutio.
Klientas e Restrictio termini a propria ad
negua fixa. ut hic e p. i. c. p. Petrus Eleu.
Diminutio e contrahio fixa tunc termini
admirati. ut si dicas alibi e alibi f. i. n. d. e. n. t. s.
hic cent

Klientas q?

Diminutio.

Et ut apparet non melius cognoscatur
Nota 29. qdo ad obliu' punit a parte pbi,
cui; et subiecta a parte subiecta tunc non
e vera appellatio. ut non dico, Petrus legi
e magnus. non uera appellat ille tunc; mag
ny. supra sum subiecta sed tunc ad aptum illi
tunc pbi cuta subiecto. non u. denotatur
magis tunc Petro rae legi eo, q ad apt
pellatam petri; commore. /

Nota 30. qdo ad obliu' et subiecta punit
a parte apptis extrinseca tunc uera fit
appellatio. ut in expto mihi pposita pntd.

Nota 30. De pte apptis apoznabatur tunc tunc esse
ingram quasi q oes termini, in qly appellatio respit
debet esse termini connotatiui; aut rigorose in
partate duplex figitur, unum frute, alium mate.
qum terminis connotatiuis prie conpntit: sed
q figitur frute intelligi mag illud, q mied cate
ta q se pmo q terminis figatur, licet ipse ter.
mies sit absolutus. n.g. in hac pte. ho e ptes, fig,
tunc illi terminis frute, ho, psona humane, qua
tunc concipit prie conceptu. Et si ille terminis
figitur frute supra figitur frute huius termini,
homo; Ex quo apte colliges appellationem uera
et exerceri supra in termi absolutis. q pnt
qto e rae, ut exptum aliatu dem ostendit.

Nota 40. ultimo, pntem hie esse dicitur de
terminis numerabilis, qnto si: illi applicent
sui figitur frute terminis, et connotatur.
Deo eius notae. Nota hie Regulas.

1a Sit. terminis numerabilis numerabilis pnt
adhibe substantiuo signifi canit substantiuo in
concreto applicent naturam ad suppositu
et

4 Nota applans.
1a Nota.
Adiectiuo loco pbi,
cui; positu, non
appellatio.

2a Nota

3a Nota

4a Nota.

3. Regula de termi:
numerabilis ad figit
frute.

1a Regula

et ad natus q̄ in suppositis adferuntur: ut Pe-
trus et Paulus sunt tres heredes. ille termi: numerus
his, sine applicat numerum: ille numerat
tam supposita quam natus; et hoc ita
p̄ter est contra fidem. Pe et Paulus et Spiritus S. sunt
tres Divi. q̄ ille termi: numeratis tres; nume-
rat tam natus quam supposita q̄ diuina non
contrariatur. Ergo haec regula sic optima,
sic certa ē.

2a Regula.

2a Regula. Termini numerales primitivae sunt
coniuncti adiectivo, tunc supposita numerat
et non formae. nam si unus albedo in hanc
et plures heredes, tribus v. g. bene dicere tres
albi, q̄ ille terminus coniunctus adiectivo tunc
numerat supposita. et e contra haec ita nega:
Petrus unus feriens; vel unus artifex; nec ha-
beret plures ferias aut artes. Ex hac Regula
scitur q̄ cum in Symbolo Athanasij tr. non
tres Personae sed unus Spiritus: non tres aeterni
sed unus aeternus. Illes Terminus non adiective
sed Substantive sumi.

3a Regula. Termini numerales sp̄s sui,
naturae additi, substantivae sunt ille sit
connotativus sine absolute, tunc numerat
supposita et non formae. ut haec op̄to
catholica ē. DEVS ē trinus. q̄ ille terminus
numeratis de denominatione, sine denominatione
sp̄s tunc supposita numerat et non formae
q̄ Deo non repugnat. Et haec de proprie-
tate terminorum.

L. J. J.
8. Januarij

Dub: 8.

Dubium
De Op̄.

et ad natus q̄ in suppositis adferuntur: ut Pe-
trus et Paulus sunt tres heredes. ille termi: numerus
his, sine applicat numerum: ille numerat
tam supposita quam natus; et hoc ita
p̄ter est contra fidem. Pe et Paulus et Spiritus S. sunt
tres Divi. q̄ ille termi: numeratis tres; nume-
rat tam natus quam supposita q̄ diuina non
contrariatur. Ergo haec regula sic optima,
sic certa ē.

2a Regula. Termini numerales primitivae sunt
coniuncti adiectivo, tunc supposita numerat
et non formae. nam si unus albedo in hanc
et plures heredes, tribus v. g. bene dicere tres
albi, q̄ ille terminus coniunctus adiectivo tunc
numerat supposita. et e contra haec ita nega:
Petrus unus feriens; vel unus artifex; nec ha-
beret plures ferias aut artes. Ex hac Regula
scitur q̄ cum in Symbolo Athanasij tr. non
tres Personae sed unus Spiritus: non tres aeterni
sed unus aeternus. Illes Terminus non adiective
sed Substantive sumi.

3a Regula. Termini numerales sp̄s sui,
naturae additi, substantivae sunt ille sit
connotativus sine absolute, tunc numerat
supposita et non formae. ut haec op̄to
catholica ē. DEVS ē trinus. q̄ ille terminus
numeratis de denominatione, sine denominatione
sp̄s tunc supposita numerat et non formae
q̄ Deo non repugnat. Et haec de proprie-
tate terminorum.

L. J. J.
8. Januarij

Dub: 8.

164.
Complexa

Complexa vero e re pugnantia inter duas
species qd ex sua natura complexi onem tribuit.
Et de huc 2o oppo sermo nra pcedit no de ja.
Dicitur et eodeme subjecto et predicato constanter
in qru pariter, multa in dicitur.

20.
Oppo petit ut sit
dicitur idem in utrumq
spie.

20
Oppo petit ut sit
eodem et ptem dmi
noim, non aq noim.

Deiq eadem
noim non sola res.

30
Oppo petit idem
eodem et ptem sctm
Locu. temp. modis.

Locy servand.

Temp servanda.

20 Item hunc pariter petit ut sit idem sub
iectu in utroq specie: hinc nullae ista q p
Petru unius Pauli non currit Petrus alby,
Petru non e magny. Quia qd species non
constant eodem subiecto et predicato ut patet
v. Petrus ut sit idem subiectu et predicatu qd
uni noim, non requirit. si n. subiectu sit semi
agnosq vel et predicatu, utramq idem asid
ut canis latr alq canis non latrat.
Alij insup et petunt q subiectu et predicatum
non hnt sit idem sctm aem, sed et sctm noim.
unde non in dicitur hunc ex veru oppo
eadem res, tu non eadem noim.
30 Petitur ut sit idem subiectu et predicatu
sctm locu, temp, et modis, seu in transstanti
as extremu. q si non serventur multis ob
iectivis, nam oppo impugnantib q non fa
his fiet. et locy idem si non idem serventur
possunt vari dtes species q viderit opposita
simul vera, q qm repugnet. ut cum dicit
Amicus q e tibi burgi. Amicus non e tibi burgi.
qd dnt species possunt esse simul vera si ma
les locy, no sit casu q Amicus sit molhemis.
Idem e dicentib si non servet idem tempus.
unde huc q non e oppo vera, Petru dicitur
Petru non dicitur albi, eo quia non sit idem predi
catu sctm temp. unde n. dicitur hnt, altem
futuri. Istaq species simul esse vera possunt
Debet

Complexa vero e re pugnantia inter duas
species qd ex sua natura complexi onem tribuit.
Et de huc 2o oppo sermo nra pcedit no de ja.
Dicitur et eodeme subjecto et predicato constanter
in qru pariter, multa in dicitur.
20 Item hunc pariter petit ut sit idem sub
iectu in utroq specie: hinc nullae ista q p
Petru unius Pauli non currit Petrus alby,
Petru non e magny. Quia qd species non
constant eodem subiecto et predicato ut patet
v. Petrus ut sit idem subiectu et predicatu qd
uni noim, non requirit. si n. subiectu sit semi
agnosq vel et predicatu, utramq idem asid
ut canis latr alq canis non latrat.
Alij insup et petunt q subiectu et predicatum
non hnt sit idem sctm aem, sed et sctm noim.
unde non in dicitur hunc ex veru oppo
eadem res, tu non eadem noim.
30 Petitur ut sit idem subiectu et predicatu
sctm locu, temp, et modis, seu in transstanti
as extremu. q si non serventur multis ob
iectivis, nam oppo impugnantib q non fa
his fiet. et locy idem si non idem serventur
possunt vari dtes species q viderit opposita
simul vera, q qm repugnet. ut cum dicit
Amicus q e tibi burgi. Amicus non e tibi burgi.
qd dnt species possunt esse simul vera si ma
les locy, no sit casu q Amicus sit molhemis.
Idem e dicentib si non servet idem tempus.
unde huc q non e oppo vera, Petru dicitur
Petru non dicitur albi, eo quia non sit idem predi
catu sctm temp. unde n. dicitur hnt, altem
futuri. Istaq species simul esse vera possunt
Debet

Debet et esse idem subiectu et predicatu sicut in
unusquodque et nullo extra modum alias non
est vera opo si haec non fuerit, ut in se
quuntur quatuor patet. Petrus & scilicet & doctus.
Petrus non est doctus. & non vere opponuntur, cum
possint ambo simul esse vera vel falsa.

Modus sermone.

Debent et tandem seruari eos proprietates
logicales, de quibus supra dictum est quod si non
seruatur opo et facile destruentur.

Proprietates logi-
cales sermone a.

Dictum est in depre sicut affirmati et negati
falsitate et veri tatem ad excludendum p
prietates subalternas, si vere opposita non sunt,
tunc quo ad quantitatatem aliqua inter se
repugnare habeant, ita y unafit unitis
alia particularis. et sic opo communifime
sunt inter se opponuntur; quatenus
illud negati in quantitate vel qualitate.
Sed non hinc non ita accipiuntur.

Excluduntur opo
subalternas.

Nota hic ut aliqua opo sit affirmati vel negati
tunc debet sicut affirmati poni ex parte subiecti sicut et negati;
haec debet poni ante copulatum vel saltem: un,
de hinc & negati, Petrus non est in sty. illa vero
affirma, Petrus non est in sty. qd negati non ponitur
copulati. et idem debet offerri in opo
hypotheticis et mod aliter de quibus supra pag. 128.
Sicut sunt opo in alio dixerunt infra.

Particula reque,
natura ante copu-
lam ponenda.

Idem de opo
hypotheticis et
modalibus.

Dividitur opo in tria si definita in 3. membra.
In Oppo^{con} Contradictoriam, Contrariam,
et Subcontrariam.

Divisio Op
positivis in
Contradictoriam
Contrariam et
Subcontrariam.

Subalternas n. ut dictum est, non possunt spectat
ad hanc sicut oppositam hinc definitam.

De qua sicut est non sicut generis in ptes
vel analogi in analogata.

¶
Quibus sit hae
divisio?

Quidam

Vel non possunt esse simul vere nec falsa et
 sunt contradictoria. Nec potest quod dicitur
 in dicitur hinc sufficientia deponi ex quibus
 fidei ipsa quantitate fidei se in hinc
 spectare ad opem hoc n. si neminem quod subal,
 ferre vere continere sub opre supra defi-
 nita, q. riam improbandum. Sed ideo ex eo
 fuit dicitur sufficientia, q. a sub diversa
 quantitate indicat dicitur modo negandi
 aut affirmandi q. p. t. ad ipsam opem
 p. nam alia negat ex toto, alia affirmat
 affirmat ex toto et e. contra.

Hanc in opem nota et officia declarat
 sequens tabella, in qua supra dicta melius
 aspici poterunt et dicitur a facilius capi.
 ubi quibus superiores contraria: inferiores sub-
 contraria q. sunt in angulis p. diametri oppos.
 lateris, sub alterna quibus congruant. ita ut
 superior sit superior sub alterna, inferior sub-
 alterna quibus q. aliqualem saltem quo ad quan-
 titatem opem habent, His annexere volumus.

§ Omnis homo est doctus. Nullus homo est doctus. §

§ Aliquis homo est doctus. Aliquis homo non est doctus. §

contra

Petrus & alby. Petrus non & alby, vere contradi-
ctio opponuntur qd forma contradi-ctio- nis imitantur
quo ad veritate et falsitate. affaem neguam:
Vices non quoad quanti- tatem. Et hinc solent
totus vocari qd-ct. contradi-ctio- na de lege.
quasi contradi-ctio- nam leges obseruent.

Ubi nota plures esse terminos & uniuersali-
tatis seu distributio- nis plane sicut in capite
10 terminus singularis ut patet; qd-ct. se ca-
rel inferens ly, quod ad uniuersalitate- pertinet.

20 Term: Collecting, collectio- nis supponens di-
stribu- tionem nullam ad mittere pot-
est collectio- nis sup-
ty. unde huc nullam- p-ent- vult- d-ctio. tra-
ta sunt quatuor. qd-ct. cum elementis non sunt
quatuor. qd-ct. subiectio- nis in-
sunt collectio- nis. in-
q-ct. ut sic repugnant.

30 Term: supponens simpliciter, non pot-
est inferens seu distributio- nis sunt, non n.
licet dicere tra-
ni qd-ct. termini supponens simpliciter ne-
fieri contradi-ctio- nis. Ut cum dicit-
non est p-tes.

40 Term: Supponens confuse, non pot-
est inferens, alias statim variabilis sup-
erit contradi-ctio. Licet in utra-
iste eodem modo supponens h-
posuit contradi-ctio- nis. Et idem dicitur de
terminis h-
extremis ad unum d-ctio. dextra vel sinistra
annis regit ad audiendu-
his bene notatis facile pre-
ni-
agnositi.

Oppos Contradi-ctio- nis
quod nocent?

1. Term: singularis
de in capite distri-
buis.
de term: singulari
ni de supra pag. 63.
Item term: Collectio-
nis collectio- nis sup-
ponens. de qu. 68.

3. Item term: sup-
ponens simpliciter.
id. i. 76.

4. Term: supponens
confuse. 170.

Contra

Nonum
Oppositio
Contra
Subcontraria
Aeterna

contradi-ctio- nis
una uniuersalis
atq-ue, alia nega-
falsa.
aliqui h-
at uniuersalis
q-ct. si subiectio- nis
q-ct. si negatio- nis
q-ct. si h-
q-ct. ut ita dicitur.

170.
Contraria opposi
tione?

Contrarietas est oppositio suam oppositum
in affirmati et negati in veritate, non in
falsitate et quantitate.

Nam utray, oppositio et univocis; et utray, potest esse
falsa in materia continenti. ut hoc dicitur.
Omnis homo est albus; nullus homo est albus. Utray, potest
potest habere particularem falsam et falsam ut
sola univocis, potest esse falsa, potest esse casu et alijs
homo sit albus, et alijs homo non albus.

Subcontraria
oppositio quae?

Subcontrarietas est oppositio suam pro,
positum particularem in affirmati et negati
tione: in falsitate non in veritate.

Nam potest utray, esse vera in materia continenti,
casu potest et potest disputari, et potest
homo disputari. utray, hanc esse vera, alijs homo
disputari, alijs homo non disputari.

Subalterna oppositio
quae sit?

Subalterna est oppositio suam oppositum
in sola quantitate. Vna est univocis,
alia particularis.

Univocis subalterna,
namque particularis subalterna,
nata.

Univocis subalternae sunt subalternae: particularis
subalternata, ut in tabula supra 167. potest
ta videre. Et subalternans est plura
et alij. alijs homo est albus. pro se ad plura exten-
dit quam est. Et ratio hinc est. quod subalternans
est illa ex qua inferuntur subalternata: quod subal-
ternans plura dicit et ad plura se extendit, quia
subalternata.

Leges

Leges hanc Oppium quas inter aut:
 apigendum, eo ipso nam natis sumunt
 Lex Contradictoria est quod non pot
 sint esse vera nec simul falsa. Ita
 si una est vera altera est esse falsa.
 Si vero una est falsa altera est esse vera.
 Et ut una est esse affirmata altera negatur.
 Ratio huius legis fundatur in illo principio
 lumine nati nobis primo, quod est hoc. De quo
 libet vera est affirmata vel negatur. Aut quod
 libet est, vel non est. Si enim duae contradictoriae
 possunt esse simul verae. V. G. istud Petrus est
 albus. Petrus non est albus. sequitur statim, non quod
 libet est, vel non est. Si enim aliquid est et non est ali
 quid, et pari ratione si possunt esse simul falsa
 sequitur et statim non quod libet esse vel non esse.
 Insuper sic itaque hanc Lex contradictoria
 ipsius hominis mentibus et statim indicare pot
 tate, Petrus habere albedinem, et non habere
 aut non habere albedinem et non habere albi.

Leges Oppium.

Lex Contradictoria
vianum.

Axioma primum.

Lex Contradictoria est hoc. Duae prae
 contrariae non possunt esse simul verae.
 Ratio huius legis est ista. Si duo contrariae sint
 simul esse verae, sunt etiam duo contrariae,
 et tunc simul verae, est impossibile et absurdum
 ex lege ut patet contradictoriae in lumine
 nati benignum. Erat. post sequela.
 Nam ex uno specie univale generati, recte
 inferri potest vera, quod contradictoriae opposita
 nunquam

Lex Contradictoria
vianum.

ipso hanc primum
 in venientibus non
 iustitiam
 unius; et ubi
 genti. ut hanc
 hanc albi. ubi
 hanc falsa
 lsa, postea cap
 non albi.
 et hanc primum
 in in affae
 te non in ven
 vera in man
 Petrus si probat
 in non vera, ubi
 probat.
 non hanc primum
 te. Non in ven
 hanc nati; part
 abula supra
 basternam
 albedine, ut
 pia se ad plura
 huius. quod
 abest ostendit
 plura se ostendit
 Lex

Lex subalter-
narum.

quod esse nequit pp. rationem supra assignatam.
 Pro subalternis et lex aliqua pot. assignari.
 minimis patet illud esse simul veras, quia una
 inferit et alia, si n. subalter nemo potest esse
 vera, et subalter neta falsa, tunc darentur
 duo subequentiarius falsos, quod nemo assu-
 mat. Quod hoc. si n. huc pprie subalternas
 est h. s. alij, vera, contradictoria illij alij,
 h. non s. alij, erit falsa: go si pprie subalternas
 neta, alij h. s. alij, et falsa, ab alijs apti
 duo subequentiarius falsos. istud in diti tel.
 alij h. s. alij, alij h. non s. alij, quod tu
 e. contra legem subequentiariarum.
 Cum hoc stat q. in ma. e. ut in genti subalt.
 remota potest esse vera vel subalternans
 sit falsa. q. p. p. casu q. alij h. s. alij,
 et non est potest sint alij, hanc vera erit
 illa subalter neta, alij h. s. alij. falsa
 vero subalter neta, alij h. s. alij. falsa
 absurdi. sed, sicut inferit duo subalternas
 pprie esse simul falsas, q. libenter concedimus.
 nec in hoc casu illa potestis vera pprie
 unita altera ut sit, nam alij esse s. falsa
 q. e. contra facta hypothesis.

Quares hic an pprie hypotica? laudis
 in se duas contradictiones n. g. hinc, Petry
 currit et Petry non currit; possit alia con-
 tradictione pprie et assignari.
 R. Atque, hinc pprie, Petry currit et Petry no-
 currit, ut contradictione pprie ista; nam Pe-
 try currit, et Petry non currit. Ex p. b. Nam
 sicut vulgare tralisticum arioma non e.
 me

Genesio de
pprie hypotica.

et melius stradicere quia tota pars negationis ad
verbratum proponit; quod de spatio hystis
omne verum est, ut supra diximus: sed assignata
quod tota negationis tota propositione, quod contra
licet alteri affirmari, debet currit et debet non
currit.

Obiectio 2a.
de contradictoriis.

Obiicies 2o. Ista sunt dua contradictoria,
ho est pres, nullus ho est pres: et tu ista sunt si,
nullus verus. et potest dari dua contradictoria
simul vera. ma: patet quod min: prima n.
verissima est: secundam quae vera esse,
deducit de seipso per singula inferiora
n.g. iste homo non est pres; et iste non est pres
et sic de aliis, quod nullus ho est pres. quod est et
illa vera.

Non esse contradic-
toria, quia non sunt
simples, sed
personales.

R. Ista ista quae non sunt contradictoria,
nec quia non sunt simplices in seipso
personalem. ut ex. et sic contradictoria debet
reperiri modo non ho est pres, ho non est pres,
et tunc non sunt personalem verum, sed sunt vera ad
vera falsa.

Obiectio 2a
de contrariis.

Obiicies 2o. Ista sunt dua contraria
pres, uniglibet hois oculis et dexter, uniglibet
hois oculis non est dexter; et tu sunt simul
vera, quod potest dari dua contraria simul
vera.

Non esse contrarias

R. Ista quae non esse contrarias, quia termi-
nenon distinctus in una, distinctus in altera
quod est contra naturam oppositae, et debet exerceri
subtermines servantis eandem signum.

Obiectio 3a.
de subcontrariis.

Obiicies 3o. Ista sunt dua subcontraria, cum
homo comode aut est, et cum ho nullus aut est, et tu
sunt simul falsa. quod potest dari dua subcontraria falsa
quod min: de seipso sub seipso distinctus, nec
iste ho est aut, nec iste, nec iste est.

2a et

et sic ut in hunc modum
et sic ut in hunc modum
et sic ut in hunc modum
et sic ut in hunc modum
et sic ut in hunc modum

Dubium
Quia
Equiparatio
Cohærentia
Evidentia et a
propositionum eisdem
sunt sub terminum
et inveniunt.
Istae quae sunt
et sic ut in hunc modum
et sic ut in hunc modum
et sic ut in hunc modum
et sic ut in hunc modum
et sic ut in hunc modum

2a et, nec iste ho nullu ait q, nec iste, nec iste. &
 go ambo sunt simul falsa.
 R. Has ppies non snt subcontrarias, qd in
 subcontrariis feruntur a & istu conditio q est
 term: distributy na unu deo debet distri tui in al,
 vera, sed debet parti caritati q hic non fit.

Non esse subcon,
 trarios.

Dubium Decimum

Quid sint

Aequipollentia et Conversio propum. s.

Aquipollentia e aequivalentia duarum
 propositionum iisdem extremis constantium
 qua sub signorum varia forma mutuo
 se se inferunt.

Est dicere illu ppies sunt aequipollentes q cum
 habeant idem subm et p dnt, hnt et eade s sensu
 et figuram convenientem & inversis figuris p q,
 p q, n. q. ista ppies. nec eis ho e, aut qdum ho
 non e aut, sunt aequipollentes; in utraq. h. & idem
 p q & p q, idem p q et figuris, q du officit
 illu p dnta negue, prima ppia ad inrita.
 et etiam

et alium eum p[ro]p[ri]o p[ar]t[ic]i[pe] antep[re]s[ent]is et post[er]ioris
negat: u. g. non quidam h[ic] n[on] e[st] aut, et nullus
universali affue, et h[ic] e[st] aut, p[er] eandem r[ati]o[n]em.
Pro intelligenda ex[em]plum p[ro]p[ri]um s[er]vata sunt
quaedam Regulae.

1^a Regula. Si negas p[ro]p[ri]um alicui signis uniti
aut p[ar]t[ic]i[pe], tunc illa p[ro]p[ri]o app[ro]p[ri]et sua con-
tradictoria, ut ista, non e[st] h[ic] al[ter]i, app[ro]p[ri]et
sua contradictoria, alijs h[ic] non e[st] al[ter]i. Similiter
ista, non alijs h[ic] al[ter]i, app[ro]p[ri]et h[ic] non e[st], nullus h[ic]
e[st] al[ter]i, q[ui]e[st] illis contradictoria.

2^a Regula. Si alicui signis uniti post[er]ioris
negas, illa p[ro]p[ri]o app[ro]p[ri]et sua contraria, u. g.
Et homo non currit, app[ro]p[ri]et h[ic] non currit, nullus h[ic]
currit. et ista, nullus h[ic] non currit, app[ro]p[ri]et
h[ic] non currit, et h[ic] currit.

3^a Regula. Si alicui signis uniti vel p[ar]t[ic]i[pe]
p[ro]p[ri]um et post[er]ioris negas, illa r[ati]o[n]e app[ro]p[ri]et
sua subalterna, u. g. non e[st] h[ic] non e[st] al[ter]i, app[ro]p[ri]et
h[ic] non e[st], alijs h[ic] e[st] al[ter]i. Et item, non alijs
h[ic] non e[st] al[ter]i, app[ro]p[ri]et sua subalterna, et h[ic] e[st]
al[ter]i. Et ista, non nullus h[ic] non e[st] al[ter]i, app[ro]p[ri]et
h[ic] non e[st], quidam h[ic] non e[st] al[ter]i, et ista, non quidam
h[ic] non e[st] al[ter]i, app[ro]p[ri]et h[ic] non e[st], nullus h[ic] e[st] al[ter]i.

Ad declarandas, vel potius servandas magis istas
Regulas, e[st] illud c[on]suetudinem.

Pro, contra die, post, contra, pro, post q[ui]e[st] sub alter.

CONVERSO duam p[ro]p[ri]um substantivum unig[er]um vel alteram
consequenter per transmutat[io]nem ter-
minum. Vel C[on]v[er]sio.

Est commutatio unig[er]um p[ro]p[ri]um in alteram per
extremam commutationem. In Cov.

In Conversione sunt notae duae species. Con-
vertens scilicet et Conversa.

Conversa est illa cuius extrema transformantur
Convertens vero est illa, quae ex ipsius extremis trans-
mutatis efficitur. Ex quo colligitur clare quod
species quae debet converti cum inaneat eadem tunc
antea. licet eadem extrema maneat; sed
tunc diverso modo et variato tunc loco et situ.
n. g. nullus homo est, nullus autem est qui de
conversione non manet eadem, licet postea ma-
neant, diverso tunc modo posita in eadem specie quae
convertens est.

Conversionis si definita dividitur in 3a
membra In Simplicem. Per accidens
et Conversionem per Contrapositionem.

Conversionis simplex est commutatio unius species
in alteram per transformationem extremam,
in manente eadem quantitate et
qualitate. n. g. ista nullus homo est
ergo nullus lapis est homo. et conversio simplex.

Et vocatur simplex tunc quia non mutatur accidens
aliquod, tunc quia eius extrema sunt sibi ipsa
tantum. et est species commutatio unius in aliud totum.
n. g. si homo est commutatus in aliam in seipsum.
Et hoc conversionis simplex conversionis
mutis negata, in mutem negem, ut in seipso
allato in deum. et positus affera in partem
et unum. Ut ista. alius homo est autem ergo alius autem
homo.

Conversionis per accidens est commutatio
unius species in alteram per extremam
transformacionem manente eadem qualitate
non tamen quantitate.

est hoc

accidens. n. g. nullus hō ē lapis, qd alius lapis nō
 ē hō. n. g. omnis hō ē hō. qd alius hō ē hō. **Par 3.** (Asto)
 Nam partem astro, denotat 3^a q. unitis
 astris, et partem negam respicit converti per
 contrapositionem. ut ista, omnis hō ē hō, qd se
 non aut ē non homo. n. g. qd am non lapis nō ē non hō. Vbi
 termini mutantur in infinitos.

Contra ista dicta dicitur qd. Haec nō ē
 bona conversio. nullus senex est puer, qd
 nullus puer est senex. qd male diximus q
 unitis negam respicit simpliciter convertit.
 aut patet, qd conversio ē vera, convertens
 vero nō ē falsa.

R. Haec qd nō in sensu composito esse simul
 veras, non tu in sensu dicitur: hoc dicitur.
 nullus senex est puer, aut puer, qd nul-
 ly puer nō est senex, q. utrumq.
 verum ē.

Obicitur 2°. Haec conversio bona nō ē, nul-
 ly hō ē mulier, qd qdam mulier nō ē hō.
 qd male diximus q unitis negam convertit
 & accidens nō partem si: negam.

R. Quod hanc conversio non sit bona, qd nō
 servat regulam bonae conversionis & acci-
 dens, nō conversione n. g. accidens debet
 unitis negam converti nō partem negam
 q hic non fit. si per a. si isto modo con-
 vertentur. nullus hō ē mulier, qd qdam
 mulier non ē alius hō. q. verum ē, et si tam
 conversa qm convertens suam veritatem
 habent.

Obicitur

hoc necessitate & alio, tunc vera, qd eij demerere &
 vera. si hoc e alio. saltem n. potum ut compellere
 fit, q ad necessitatem qd modalis dicitur fit,
 si ut. Et ista potum ultimo modo et veritas
 vel falsitas qd modalis composita non
 veritate. non n. qd e longa recte fit, sed
 tunc auferendus modus, quo ab alio statim ad
 rit eij demerere, ex qua veritas vel falsitas
 potest. Et hoc hinc potest esse ista. qd in modali
 qd composita cum modo ista modali
 veri aut. potum cum fit, utroque ad sui veni
 tatem potum cum fit simul coniungi fit
 utriusq. fronte figitur, veritas eij statim pate
 bit ex hoc, si potum simul coniungi potest
 fit utriusq. fronte figitur, qd vero an potum
 cognoscatur ex qd demerere alio recte fit,
 auferendus tunc modus: n. q. ut cognoscatur an
 hinc qd modalis composita vera fit vel falsi
 su potest alio tunc n. qd non resoluatur
 fit, sed ab alio tunc modo consideratio qd
 eij demerere, qd veritate si: alio tunc n. qd
 qua qd potum non potest coniungi fit, fit utriusq.
 fronte figitur, n. qd non potest simul coniungi
 alio, ut alio, et ideo composita modalis falsi
 fit. Et hoc modo distinetur in alio composita.

Rogas tu qua tunc signoscenda sit qd modus
 veritas composita a dicitur.

R. Potum. modus sine nominalis sine ul
 verbalis hinc n. qd fit et potum et unum
 vel dicit qd e recte n. qd hinc n. qd
 hoc alio. sed alio tunc dicitur. n. q. Iulianus pot
 si

opponunt, ita et necesse, & possibile non u.g.
 hoc duo non alio opponuntur contradicte
 Petrus uerere & necesse; Petrus uerere &
 possibile non.

Ista uero sunt contraria, Petrus uerere
 & necesse; Petrus uerere & possibile
 haec uero sunt sub contraria. Petrus uerere
 uere & possibile & possibile non. Vel Petrus
 possibile non uerere; ista sunt sub
 contraria. Petrus uerere & necesse Petrus
 uerere & possibile. Et ista Petrus uerere
 & impossibile. Petrus uerere & possibile,
 uerere non.

Haec propositioes uerere & aduidentes
 si aliquis de negat in aduidentes tra.
 Petrus obseruaueris. Si u. propter negat
 inuitem u.g. hinc, nequarie Petrus uerere
 uerere & possibile sua uerere & aduidentes,
 propter negat, utendo, non necesse,
 Janis Petrus uerere, aduidentes hinc, Petrus
 possibile non uerere. Si uero negat post
 penam modo, hinc uerere & aduidentes
 contraria. u.g. Petrus nequarie non
 uerere, aduidentes sua contraria Petrus
 in possibile non uerere; et si uice uerere
 Petrus in possibile non uerere, aduidentes
 hinc Petrus uerere uerere. Si uero pro,
 necesse & possibile negat modo, ista uerere
 uerere & aduidentes, hinc uerere & aduidentes suis
 sub contraria; et eodem modo uerere & aduidentes,
 uerere & aduidentes suis uerere & aduidentes
 hinc. u.g. non necesse Petrus non uerere

ad uerere

